



PORS-bladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 7

JULI

1947

JULI- meditasjon.

Det er juli og høysommer. Det er ferie, og nedrullede gardiner.

Pus er bortsatt til Hansen, og Hansen sender tuppene sine tilbake når det er hans tur. Pors-bladet blir liggende og gulne i en utett postkasse, sammen med noe annen post som det ikke er så nøye med.

Juli er et problem synes redaksjonen. Den får oss uvegerlig til å tenke på en totakt båtmotor akkurat når sveiva står høyest. Man må formelig ta fort for å få den over. Juli er en stille måned, ingen dårlige fotballkamper, ingen vanvittige lagoppstillinger, kort sagt ingenting å kommentere. Vi griper oss i for en gangs skyld å savne et nederlag. Det ville være like velkomment som en kjøttasjon.

Jeg sitter og leker med min venn saksen. Dens kolde, friske stål får tankene mine til å skjene som ternevinger mellom seil og kogger, ja selv et par skrubbete årer blir stående som fettete fingeravtrykk i underbevissthetens registreringsentral. Foran meg ligger noen ukeblader og slenger. De får meg til å tenke på iskrem av skummet melk, men de har noe av sommerens fristende dragkamp over seg. Saltvannet formelig spruter i ansiktet på meg og Bikini-kledte badenymfer vinker fra holmer og skjær. Et øyeblikk føler jeg en sadistisk lyst til å klippe benene av et særlig utferdrende eksemplar, men

nøyer meg i siste øyeblikk med å sakse bort en sprøstekt, oppvartende adonis ved siden av henne. Kanskje var han en sportsmann, for han var så brun. Alle sportsmenn er brune om sommeren. For det er sunt å være brun. Det sier legene. Og det er bare ironicus som, i et utslag av mis-unnelse, konstaterer at brun det blir man av å være lat, jo latere, jo brunere. Og de stakkars melkehvite likmerkene som stønner i en svette-skjorte om dagen og ellers steller hager og maler hus og heim på fyrabend, de blir ikke brune. Ergo er de ikke sporty.

Sportsmannen ligger ute på «øya» nå. Brunheten begynner liksom å bli plastisk, den skorper seg, og sunnheten har nådd klimaks. Er det kalde, sure dager iblant, bader han særlig meget, og hvis nymfene i nærheten hviner og syns det er fryktelig sporty, (det er alltid sådanne i nærheten) da pisker han vannet glede-strålende til skum med sine muskuløse lemmer. Håret er da også nesten så langt som Tarans. Etterpå tar han gymnastikk for å passe formen.

Og når nymfene spør om han ikke har ferie, så innrømmer han dette nærmest med et sadonisk smil og betror dem at han må hjem den og den dag og spille en viktig kamp. Han fryser aldri og har alltid bare turnsko og kort bukse, ja også halstørklæ, gjerne et tykt ullskjerf. Sportsmenn er meget redde for halsen, og hvis man ser en fotballspiller med skjerf på banen utover i høstkampene, må han betegnes som en støttespiller. Men la meg ikke ta noe av høsten på

forskudd. Foreløpig sprudler sommeren som et nyskjenket seltersglass, og soltilbederne ligger klistret til sva-berga som speilegg. Først når det lir utover i annen halvtid av dagen, begynner de liksom å samle sammen lemmene sine, ordne dem så de til slutt inntar en sittende stilling ved ett eller annet primitivt hyttebord og henter så fornyet kraft av den tradisjonelle rabarbrasuppe og stekte makrell. Om kvelden ror man så rundt i en pram som tilsynelatende blir drevet av en alltid virksom gram-mofon. Litt lenger framme i prammen blir det dertil flakset med et par årer, visstnok for å holde myggen vekk. Foruten å drive prammen fram, og forskjellige lemmer og legemsdeler i selsomme svingninger, oppnår den magiske dæsen å gjengi en forkjølet manns hete og sjeldne fortolkning av lengsel og måneskinn. Musikk på vannet sies å være pent, iallfall hvis det er pent vann. I mellomtiden har dagen snudd bunnen i været og for en tid druknet sine passasjerer ut i et hav av søvn.

Jeg griper meg selv i å ha utført en lignende manøvre, det vil si jeg har ikke snudd bunnen i været, men i et øyeblikks sløvhet senket øyelokkenes

En hjertelig takk

til idrettsforeningen Pors for oppmerksomheten i anledning vårt bryllup.

Astrid og Olaf Karlsen.

vendebrøer og gitt fri passasje for nattens søvn-regimenter.

Jeg er våken igjen, sørgelig våken og sørgelig bevisst om hvorfor jeg egentlig sitter der jeg gjør. Med resignasjonens koldblodighet tar jeg atter saksen, og denne gang parterer jeg nymfen fra ukebladet med en slakters omsorgsfullhet. Jeg prøver ikke å sette henne sammen igjen, men tar fatt på mitt arbeid med velgjørende ro. Kvinner er skapt til å distrahere. De er som en trå navbremse på alle menns foretaksomhet. De må klippes brutalt ut av sinnet. Kvinnen i julikostyme er dessuten farlig. Det må være de store og planmessige hullene i den som gjør det.

Ironicus.

Fotball der også - - -

Av et brev fra Thor Berntsen som framleis er i Tyskland klipper vi dette:

Det var deilige dager vi hadde i Br.-schweig. Bare vakt og beredskapstjeneste. Ellers hadde vi fri. Under oppholdet hadde vi 2 fotballkamper. Den ene var mot et engelsk lag fra Roal Hussarn. Vi tapte kampen med 3—0. Her fikk vi se litt av hva engelsk fotball er. Flere av spillerne var av internasjonalt format, og de guttene kunne sine saker, men det var ingenting mot det andre engelske laget. Det var, etter hva kapteinen på laget sa, sammensatt av forhenværende proff.-spillere, og alle sammen var over 35 år. At det var proff. fikk vi merke, det skal være visst. Vi tapte denne kampen også, men takket være målmannen ble det «bare» 4—0. I første omgang gikk det noenlunde og ledelsen var bare 1—0, men i annen omgang spilte de fotball som bare et engelsk proff.-lag kan gjøre det. Vi var, tror jeg, nær ballen 7—8 ganger i løpet av ½ time. Ballen gikk pent langs bakken, fra mann til mann, inn i luker. Ofte 5—6 trekk uten at vi var nær ballen, og så et kanonskudd som avslutning. 2 skudd var utenfor mål, og jeg antar, (jeg tellet dem

ikke) 20—25 satt innenfor og i alle hjørner. Og alle disse spillerne var altså avgatte proff.-spillere. Men megget var å lære i disse 2 kampene. Men alt har en ende, og også disse 3 ukene og den 17. mai var vi igjen på reiseferd og forlot Br.schweig kl. 09.00 om formiddagen og dro tilbake til Leesen. Her var feiringen av dagen i full gang da vi gjorde vår entré på arenaen, og var med på å feire resten av dagen. Formiddagsprogrammet som bestod av batj.oppstilling og deretter parade til kirken med etterfølgende gudstjeneste og defilering for batj.sjefen var vi ikke med på. Det ble ettermiddagsprogrammet som bestod av tale for dagen, fotballkamp mellom batj.laget og et engelsk lag, friidrett, stafett, handballkamp og drakampene som vi ble med på. Kapt. Røberg holdt en kort og god tale for dagen som ble etterfulgt av «Ja vi elsker». Deretter fortsatte programmet med stafett over 1000 m. Men alt det har ikke noe interesse. Det var fotballkampen som satte spiss på sakene. Vårt batj.lag stilte opp som i de foregående kamper og har gått seierrike ut av alle sammen. Allerede fra første minutt hadde vi alt spillet og så god fotball som vi presterte da, skal en lete lenge blant A-klubbene hjemme for å finne. Resultatet ble jo også deretter. Vi vant hele 5—0 mot et slett ikke dårlig engelsk lag også fra Royal Hussars. Dermed var stevnet ferdig og dagen ble avsluttet med dans i kinoen, hvor vi hadde besøk av danske k.soldater og engelske «girls». Humøret var hele tiden på topp, og dagen var omme uten at en hadde fått noen særlig tid til å tenke på hvordan dagen ble feiret hjemme, heldigvis.

Medlemsmøtet

sem ble holdt i Restaurantkjelleren 8. juni var dårlig besøkt.

Dagsordenen som omfattet de følgende 3 punkter ble hurtig og greitt avvirket.

1. Revisorinstruks. Det innsendte komitéforslag ble opplest og vedtatt.

2. Etter en kort diskusjon med endel spørsmål og svar ble det nedsatt en levkomité på 5 mann. Einar Wierud, formann, Einar Halvorsen, sekr., og med H. Eltvedt, L. Nilssen og H. Thorstensen som medlemmer. Komitéens oppgave blir å samle og å jourføre alt som heter lover og reglementer i foreningen. Disse skal så bearbeides i plan med Norges Idrettsforbunds lovnorm. Komitéens arbeid bør være avsluttet innen september måneds utgang av omsyn til årsmøtet.

3. Badebrakka på Pors' gamle bane var tilbudt av Porsgrunn kommune for kr. 4300.— (sjølkostende). Hovedstyrets forretningsutvalg ble pålagt å undersøke og bearbeide saken noe nærmere for en fatter endelig vedtak om kjøp på eventuell ekstrasamling.

Under eventuelt ga foreningens formann, Karl Malmgren, på forespørsel, en redegjørelse over hva som er gjort og skal gjøres i anledning utvidelsesplanene på Stadion. Bl. a. er det søkt å få kontakt med Tollnes Ballklubb. Vi får håpe formannen og styret greier å framskynde saken til et positivt vedtak i Solum herredsstyre.

Meldar.

IRONICUS og CRITICUS.

er begge meget takknemlige for den kolossale interesse som blir vist på torvet når det gjelder å avsløre hvem som har skrevet under pseudonymene her i bladet. Likedan beundrer vi skarpheten i kritikken av kritikkene av det Ironicus og Criticus har kritisert. Ha-ha!

Nei, hvis dere visste hvor negativ kritikken og pjattet på torvet virkelig er for Pors så tok dere skjeen i en annen hånd, — eller rettere sagt blyanten i hånd og lukket kjeften mens dere skrev til Porsbladet det som hjertet er fullt av.

La kritikken komme til rette vedkommende og det gjør den når dere skriver i Porsbladet. Det gjør i et



Bladet

Kedaktør: Harald Thorstensen,
m/ Leif Nilssen og Th. Solstad.
Postadresse: Tørmogt. 26.

Utkommer 1 gang hver mnd. Abonnement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr. 0,50 pr. stk.

Hvert fall ikke «bak ryggen»-snakk og sladder på hjørner og streder.

Hilsen til dere alle fra
Ironicus og Criticus.

F. S.

Sjøl så rare forslag til A-laget som de som «interesserte og «Flere Porsere» har produsert og offentliggjort i P. D. skal vi love å trykke og også gjerne kommentere.

D. S.

1. runde eller Pors i bånd.

I fjor utdypet og loddet vi meningene blant såvel aktive som passive om årsaken til 3. runde-nederlaget i Moss. At ingenting er husket, langt mindre lært av dette, er vi dessverre hødt til å konstatere.

I fjor høst så det ut til lysning i lagoppstillingen etter siste kamp mot Odd. Vi hadde ventet videre utbygging derfra, men er sørgelig skuffet i og med at 2 av våre gode forsvarsspilere fra dengang begge satt som reserver på tribunen.

At det kan bli kostbart å «vente å se» har vi sannelig fått erfare i år.

Det må være noe som heter *logikk* når et rundelag settes opp.

L. Nilssen.

Stadionstyret eller banemestere?

Hvem er det som har ansvaret for at Pors' Stadion virker så helt igjennom ustelt og upusset? Er det Stadionstyret eller de 2 — (sier og skriver to) banemestere?

Mener kanskje disse herrer at når det er lite gras på teppet så må det som er der være høyst mulig og like-dan at det er om å gjøre å fa høy eng rundt alle 4 sider.

Skulle ikke fotball-nettene egentlig tas ned etter hver kamp? — Jeg minnes det var «style» for krigen.

Et ganske pent St.hansbal kunne det vel bli av papir og annet skrot rundt banen.

Såvidt meg bekjent har vi første gang tilgode i år å se rette vedkommende med en løvrive, spade eller hammer i hånden. — for ikke å nevne pøs og malerkost.

Hvor ofte bør garderoben sopes og vaskes? 1 gang hver vår og høst eller hver gang etter bruk?

Det er vel noe som heter reglement eller instruks for Stadionstyre og banemester? Sistnevnte stilling er som kjent den eneste som er lønnet innen Pors. 800 eller 1000 kr. for sesongen er i et hvert fall en pen biinntekt for oppmerking av banen.

Medlem 1935.

Prøve på:

Logikk foran 1. runde 1947.

Ragnar Svendsen er ikke i form. Han var en av våre beste i forsvaret gjennom flere kamper tidlig i vår, men nå er hans formkurve for nedadgående. Vi får la ham hvile en stund.

Kås kan vi ikke bruke som høyre back, derimot går han tett opp til Sverre som centerback. Han viste bra kamp mot Urædd B som bestemann i

forsvaret på B-laget. Vi gir ham centerbackplassen og flytter Sverre over som høyre back. For den plassen kan han fylle hvis han vil.

Blir dette nedstemt med 2—1 stemme skynder jeg meg med å nevne Trygve Kristiansen som kandidat til høyrebackplassen og setter ham likeledes, tross alt, en knapp foran Kåre som half på grunn av rutinen. Og slik kan vi fortsette — — —.

Porsgrunn 13—6—47.

(Ja, det skulle det ha vært.)

Criticus.

DE EVIGE

loddene.

Snakk ikke om det. Basar og lodd-salg er reine landeplagen. Vanføredag, Blindes uke, Redningsskøytenes dag og Barnas dag, og en masse andre dager som alle går ut på en ting, nemlig å skaffe penger.

Dessverre — dessverre — dessverre (ikke trykkfeil) er det å frykte for at regnskapet for hele Pors i år vil vise langt mindre inntekter enn fjorårets. Vi frykter sogar underskudd på driften.

Så er det meningen å kjøpe badebrakke og få møtelokale på Vestsia. Altså må vi ha penger. Fotballaget er utslått i 1. runde, så der blir det ganske sikkert ikke stort de får å rutte med.

Tilbake står da bare en ting å gripe til — basar med lodd-salg.

Vi er nemlig enda ikke blitt så store som enkelte later til å tro at vi kan unnlate å pålegge våre medlemmer en slik plage.

I første rekke retter vi henvendelsen til kremen i Pors. De som hver dag deltar i diskusjonen og kritikken på torvet. Er ikke de våre mest interesserte medlemmer? eller er det bare prat og pjatt som er interessen. De gjør i alle fall mer positivt ved å selge en lodd-bok enn å tilbringe kvelden med prat på torvet.

Kan dere huske

første nummer av Pors-bladet 1946. Der hadde vi Tjenna-spørsmålet framme i en spissartikkel, skrevet av en av våre medlemmer.

Artikkelen konkluderte med kravet om slutt på søppeltømmingen og utlegging av arealet til idrettspark.

Porsbladet tok saken opp og fikk ristet støvet av de halvferdige kommunale beslutninger, — og vi blåste litt liv i en viss kommunal komité. Den gisne maskin fikk litt smøring og hjulene begynte langsomt å rulle. Ja, til og med et par biler med formannskapsmedlemmer rullet bort på Tjenna for å lukte på sakene.

Så skar de noen byggetomter ut av

Tjenna og endelig kunne vi lese i avisa nedenstående annonse:

S Ø P P E L.

Hermed gjøres kjent at fra mandag 19. mai d. å. skal all søppel tømmes på den nye søppelopplagsplassen på Roligheten. Plassen er avmerket med skilter.

Fra denne dato opphører all søppeltømming på Kirketjern i Vestre Porsgrunn.

Porsgrunn helseråd, 12. mai 1947.

— — —

Vi innkasserer dette som litt av en seier, og lurert på om vi ikke skal begynne å blåse opp bruspørsmålet neste gang. — Den nye veien øst—vest skal jo gå utenfor gjerdet ved Stadion — så vi er jo interessert der også.

L.

Om wingspill.

I siste nummer av Idrottsbladet har Ceve noen betraktninger om wingspillet etter landslagets kamp mot Chelsea som også har adresse til norske ytreløpere. Han skriver bl. a.:

— En ytre mann skal holde linjen og foreta sine operasjoner fra denne basis. Aldeles feil er det å «stjelle mark» fra sin egen innerwing. Dette gjorde både Nyström og Lindskog med den følge at de ofte måtte snu og løpe ut til sin egen basis for å hente ballen. Både Gren og Liedholm (indreløperne) ble faktisk låst i sitt spill ved at ytreløperne opererte så langt inne på banen.

Også indreløperne er gjenstand for kritikk. Det heter:

— Men indreløperne begikk også den feil å etablere shortpassing med ytre mannen med flere baller i håp om å finne en utvei. Det er dog ytterst sjelden et slikt laby-

rintspill blir effektivt, for da har hele forsvaret samlet seg og vet hva som skal skje. Kan ikke ytreløperen sendes fram til rush straks, er det bedre å «vende på steken» og heller spille fram centerforward eller motsatt ytreløper. Men disse må da være på vei framover med tanke på framspill. Dette kalles «teamwork» og det har man lov å vente av et permanent lag med trener og allting. Det nytter ikke bare å se på hvordan den som er nærmest ballen vil klare seg. Hele laget må være i bevegelse, selv om bare en av gangen får ballen.

Vi kjenner det hele igjen fra de hjemlige kamper. Det skulle jo f. eks. være nokså innlysende at jo lenger en wingspiller kan holde seg ute på siden, jo vanskeligere blir det for forsvaret og jo større alburom får indremannen. Det skader ikke om en stor del av våre wingløpere tar seg en «tankstøllare» på bakgrunn av Ceves betraktninger.

Kvinne-IDRETT.

Av dr. Otto Johansen.

Det syn en har på kvinneidrett er bestemt av det syn en har på idretten og på kvinnen.

Den gang idrett og kappleik bare tjente til å øke ferdighet i jakt og kamp, var ikke idrett egnet for kvinner.

Kvinnene ventet ved teltene på mannen som kom hjem med viltet.

I middelalderen drev ridderne kapidrett, mens de unge borgjerner kastet ned lometørklær til seierherrene fra borgvinduet. Disse kvinner var for sarte til å bli med i idretten. Mye av det synet har holdt seg opp til våre dager. På tross av at slike staskvinner bare utgjorde en liten promille av befolkningen. Det store gros kvinner har slitt i hjemmene og i arbeidslivet, blitt tynget ned av arbeid fra tidlig om morgnen til sent på kveld uten fritid og ferie. Det mannen ikke ønsket å gjøre ble kalt kvinnfolkarbeid og det la under hans verdighet å hjelpe til med.

— Med industrialiseringen i slutten av forrige århundre strømmet titusener av kvinner inn i skitne, trange, usunne arbeidslokaler, med lang arbeidsdag og dårlig lønn. Det var den gang tillatt kvinner å sitte på en hesterygg men det var uskjønt, umoralsk og ugudelig hvis hun satt på skrevs av hesten. Hun måtte ha begge ben til én side.

Men det var ikke umoralsk å la kvinnene arbeide i usunne lokaler og med en lønn som nødvendiggjorde — at enkelte måtte selge sitt kjønn for at pengene skulle strekke til.

Det er skjedd mye siden den tid man diskuterte om kvinnene hadde sjel, siden den tid da hun ikke selv bestemte hvem hun skulle giftes bort til. Kvinnene er våknet og samfunnet forstår kvinnenens verd bedre enn før.

Men i sin iver etter likestilling med mannen har enkelte hatt lett for en- sidig å ape etter de utpreget mannlige egenskaper endog de dårlige sådanne,

istedenfor å nytte frigjøringen til å utvikle de kvinnelige egenskaper, la de komme til sin rett.

Dette gjelder i alle livets forhold, også idrettens.

Alle ansvarsbevisste mennesker ser i dag idretten som et middel til sunnhet, til fysisk og åndelig reising.

Derfor er det av stor viktighet at kvinnene kommer med i idretten.

Vi kan ikke gjøre vold på naturen. Kvinner og menn er forskjellig fra naturens side. — Idrettsutøvelsen må derfor også i stor utstrekning bli forskjellig.

De tilfelle av feminine mannfolk og maskuline kvinnfolk — hvor det ser ut som om naturen har ombestemt seg i siste øyeblikk — må ikke være bestemmende for vårt syn på idretten.

Hva består i hovedsaken forskjellen mellom kjønnene i? Om dette sier overlege Otto Jervell:

«Kvinnekroppen har en helt annen bygning enn mannens. Muskulaturen er svakere, lungenes vitalkapasitet og hjertets minuttvolum under muskelarbeidet er mindre, kort sagt, de organer som det stilles store krav til under kroppsøvinger, er ikke så funksjonsdyktige som hos menn. Grensene for den maksimale arbeidsytelse ligger derfor lavere. Kvinnene er mindre utholdende og mindre kraftige. Dette gjør seg gjeldende allerede i barneårene. Pikenes sportslige prestasjoner står betydelig tilbake for guttenes.

Kvinner er på grunn av sin kroppsbygning ikke skikket for anstrengende kroppsøvinger og bør ikke utsettes for den påkjenning som utholdenhetskonkurranser med forutgående trening fører med seg. Heller ikke kraftøvelser høver for dem.

For den kvinnelige organisme passer først og fremst plastikk og gymnastikk, hvor hovedvekten legges på rytmisk utførte bevegelser, foruten smidighets- og balanseøvelser. Muskulaturen skal ikke utvikles atletisk; derfor skal det ikke i gymnastikken tas med øvelser som krever stort kraftforbruk. Av idrettsøvelser vil skiløp, kunstløp på skøyter, svømming, tennis, håndball osv. passe for kvinner.

Professor Strøm uttrykker det slik: «Kvinner vil kjenne seg mest vel ved rytmiske og plastiske rørsler og smidighets- og balanseøvinger, mens mannen liker best de øvinger som krever styrke, fart og presisjon.»

Det er galt hvis en sitter igjen med en følelse av at kvinnen er mindreverdige, er dårligere utrustet fordi hun har en annen bygning enn mannen. Sjelelig står hun på samme nivå som mannen og følelseslivet er rikere. Og hun er betrodd den store oppgave å ta de største byrder når det gjelder slektens bevarelse.

Kvinnene er ikke så besatt av konkurranse som mannen. Der står hun på et høyere trinn. Hun kan lettere dyrke idrett som lek, finne glede i harmoniske og vakre bevegelser og hun har en bedre forståelse av musikk og rytme enn mannen.

Kvinnen skal være stolt av de kvinnelige egenskaper og ved sin idrett søke å framelske disse.

Det er ikke nok å finne fram til idretter som passer. En må også finne fram til idretter som interesserer, trekker kvinnene med.

Det er noe som heter: Tenke det, ønske det, ville det med, men gjøre det.

Den moderne kvinnegymnastikk og lågidretten har her de beste muligheter for å trekke en gjennom stadiene: tenke det, ønske det, ville det, og fram til: gjøre det.

De som har god tid og råd, og rikelig anledning til å ta seg av seg sjøl, de skulle det være lett å få med. Det er verre å få med de som mest trenger idretten. De som sliter dag ut og dag inn i trange kjøkkener, med unger, vask og søm. Og småbrukerkone på landet som ved siden av huset har fjøsstell og vannbæring. Stovvaska nede ved bekken. Mellom fødselene må de slite med bæring, må være med i onnene, blir trette, sidmavede og tidlig gamle.

Men hykleriet lever. Idrett passer ikke for kvinner, hører en ofte på slike steder. «Hu' har mosjon nok som a' har.»

Det er nok en sannhet med modifikasjoner. Det stadige ensformige slit, ja selv et lettere, men ensformig hus-

arbeid tretter. Kvinnegymnastikken gir velvære og sunnhet, og den gir adspredelse.

Det er i Norge 750,000 kvinner som er bundet til husarbeid. Disse blir det vår oppgave å trekke med i husmorgymnastikken, og de som har krefter og tid til overs skal trekkes med i idretten.

Tenk så på den store hær av kvinner i industrien, i butikker og kontorer.

Etter hvert som rasjonaliseringen øker og arbeidet blir mer ensformig vil faren for helseskader økes. Det skal vi motvirke med riktig avpasset gymnastikk og idrett.

En lidelse som særlig de senere år er øket i aktualitet er den såkalte yrkesmyalgien som ytrer seg ved smerter i armer, skuldre og nakke. Den oppstår lettest ved ensformig arbeid, lett arbeid særlig såkalt statisk arbeid, dvs. arbeid hvor en må holde f. eks. en arm i en bestemt stilling lenge ad gangen. Det blir en form for skjev trettehet.

En norsk undersøkelse over denne lidelse i en kontorbedrift viser meget interessante forhold. Det arbeidet 222 kvinner og 24 menn i bedriften og 10 prosent var fraværende p. gr. a. yrkesmyalgi og omlag en fjerdedel av alle sykedager skyldtes denne lidelse.

En nøyaktig undersøkelse av hele personalet med henblikk på å avsløre ikke bare manifeste men også de lettere og latente tilfelle av lidelsen viste en overordentlig stor utbedring. Bedriftslegen gir denne konklusjon: «Vi kom altså til det forferdende resultat at 63 prosent av kontordamene hadde en eller annen form for smerte i rygg eller arm. Hos ca. halvparten av dem var smertene mindre framtrædende, men mellom en fjerdedel og en tredjedel av kvinnene i den kontorbedrift var til stadighet eller i perioder plaget av smerter i armene.»

Vi vet at behandling av denne lidelse med sykmelding, hvile, massasje, kortbølge osv. bare gir forbigående bedring. Når arbeidet gjenopp-tas etter måneders sykefravær, kan det behandlingen har bygget opp i løpet av måneder brytes ned igjen i løpet av noen timer.

Vedkommende tar til å arbeide på samme vis som før. Nye arbeidsvaner må læres. En må lære å slappe av, lære å bruke musklene harmonisk og rasjonelt. Gymnastikken skal lære en arbeidsteknikken.

Vi ser allerede løsningen foran oss. Enkelte bedrifter har innført fellesgymnastikk i arbeidstiden og resultatene er også meget gode. Programmene vil en kunne forbedre etter hvert, men at veien er riktig kan det ikke herske tvil om.

Bedriftsidretten sender i disse dager ut programmer til bruk på alle bedrifter og ombord i alle norske skip. Gymnastikken og idretten skal stå i sunnhetens og arbeidets tjeneste.

Det vil bli laget instruksjonsfilmer med musikk og sang av Visens Venner. Det vil åpne nye veier. I gamle dager sang en til arbeidet. Sjøfolka sang shantiviser og anleggsbusene sang sine rallarviser. Nå må en i Norge ha drukket 4 drammer før en tør synge. Det er mulig at vi gjennom kombinasjonen sang og gymnastikk i arbeidstiden er istand til å endre dette forhold.

Denne gymnastikken vil vekke en forståelse for kroppskultur. Mange kvinner får lyst til å drive gymnastikken og idretten videre.

De vil oppdage at gymnastikken gir velvære, sunnhet og sjarm, og at dette ikke kan kjøpes i parfymeriene.

En kan aldri snakke om kvinneidrett uten å spørre seg selv: Kan idretten skade kvinnen?

At idrett skulle gjøre henne mindre skikket under svangerskap og fødsel har en ikke noe holdepunkt for. En har snarere inntrykk av at kvinner som har god fysikk klarer en fødsel lettere enn en som har dårlig fysikk.

Et annet spørsmål er idrett under menstruasjonen. Her kan en anbefale noen varsomhet. Det gjelder særlig de som merker at kroppspøvinger ikke er godt for dem. Menstruasjonsforstyrrelser som ikke kommer av sykelige tilstander vil ofte bedres ved kroppspøvinger.

I overgangsalderen med tilbøyelighet til fettavleiring er gymnastikken å anbefale, det har også ofte gunstig virkning på overgangsvanskene. Men

det gjelder her kanskje mer enn ellers at det forut for treningen må være legeundersøkelse.

— Legeundersøkelse av alle idrettsfolk må være vårt krav. Og det er ønskelig at samarbeidet mellom legen og laga strekker seg ut over den ene gangen de møter til kontroll.

De som står for utviklingen av kvinneidretten i Norge har store oppgaver å løse.

De må ha vidt utsyn, og de må forstå å trekke alle interesserte krefter til seg.

Husmorgymnastikken er kanskje den viktigste oppgave, fordi den teoretisk burde omfatte 750.000 mennesker.

Ved husmorgymnastikken får en kontakt medjentene og ungene under skolepliktig alder. De bør også ha idrettsleker som passer for alderen. Samarbeidet med de forskjellige kvinneorganisasjoner må tydelig utbygges. Barnepsykologer bør også trekkes med i arbeidet, likeså de som stiller med barne- og skoleidretten. En må se arbeidet i sammenheng.

I Sverige er husmorgymnastikken for alvor organisert av kooperasjonen. Det er litt av en fallitterklæring overfor idrettsorganisasjonen.

Når det gjelder kvinnene i arbeidslivet må samarbeidet med bedriftsidretten utbygges. — Når det gjelder de enkelte idrettsgrener må selvsagt samarbeidet med de enkelte særforbund være det beste.

Det bør også knyttes leger til dette arbeid.

Statens Idrettskontor blander seg ikke opp i det idrettslige arbeid, men ønsker å tilrettelegge mulighetene for en vekst av idretten.

Statens Idrettskontor ser som en av sine oppgaver å påvirke de enkelte kommuner og idrettslag til å gi kvinneidretten de beste muligheter ved at det skaffes idrettsparker og gode treningslokaler.

De oppgaver kvinneidretten må sette seg er store, men de kan løses hvis vi trekker alle positive krefter med i arbeidet. skrives i «Norsk Idrett.»

Hvordan skal idretten tjene samfunnet og derved hele folket?

Idretten har alltid stått som symbolet på forsoning og forbrødring mellom menneskene. Dette er de olympiske leker et talende eksempel på. I eldre tider da lekene alltid ble arrangert i Olymp i Hellas, var det alltid slik at når den tid kom da olympiaden skulle gå av stabelen, la alle som førte krig ned våpnene så lenge konkurransene varte. Da møttes gamle fiender på idrettsbanen til fredelig kappestrid. La oss tenke litt på hvilken kolossal betydning dette måtte ha for forståelsen mellom de forskjellige folkeslag.

Vi har mange beviser på at idretten har virket som en slik folkeforsoner. Den har utjevnet klassemotsetninger, rasefordommer og motstridende interesser. Men om denne idrettens idé skal holdes levende i folket, avhenger for en stor del av om den holdes levende i deg og meg som driver idrett.

Idretten har også en egen evne til å framelske det gode i menneskene. Tenk bare på hva som kreves av en idrettsmann om han skal være betegnelsen «idrettsmann» verdig: fair play, karakterstyrke, samarbeidsvilje, energi, utholdenhet, konsentrasjon og offervilje. Alt dette er egenskaper medlemmene av et harmonisk og lykkelig samfunn må ha. Det er vår oppgave som idrettsmenn å sørge for at våre liv svarer til idrettens idealer, og derved føre disse ut i samfunnet.

La oss gå inn for dette i tiden framover.



Bakeri & Konditori

I. L. Dyraas

Telef. 237.

V. Porsgrunn.

Brød gir styrke. — Kaker gjør fest.

H. OLSÉN

V. PORSGRUNN.

TELF. 188.

MANUFAKTUR — GARN
TRICOTASJE — KJOLER — KAPER
Sengeutstyr — Herreekviperings.
ARBEIDSKLÆR.

Porsgrunn Samvirkeleg

Avd. 1 — Telf. 229

Avd. 2 — Telf. 180.

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker- tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn.

Tlf. 503.

Stikk innom

«**Ekko**»

når det gjelder frukt- og tobakksvarer

Ukeblader — Pakke-ekspedisjon.
Telefonbox nr. 654.

Kr. Knudsen & Co.

DROGERI
FARVEHANDEL og
PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

Alt i sport —

— og sykler.

Abraham Aas A.s

Porsgrunn. — Telef. 413—844.

Frisk frukt
for familien
hele året:

Magne Johansen

Spesialforretning for frukt- og grønnsaker.
Tlf. 399, Porsgrunn.

Lokaler utleies til møter.

Porsgrunn Sjømannshjem

Et godt spisested.

Porsgrunns

Auto A.s

AUT. FORD-FORHANDLER

Porsgrunn.

C. Hugo Weber & Co

Telefon 155.

Elektrisk
utstyr og radio.

Moderne
radio-service.

H. Th. Hansens Eftf.

Appa

Tlf. 451.

Spesialforret. i Frukt og Tobakk

EN

„Solid“-sko

er alltid go'

Skotøymag. Solid A.s

Telefon 609.

Alt i trykksaker

Andreas Jacobsens

Boktrykkeri

Porsgrunn

Telef. 483

Skal De forandre eller bygge?

Henvend Dem til meg

Byggmester

Einar Ekeli

Telef. 70.

Heigt. 17.

Hj. Hermansens eflg.

Tlf. 284.

— ALT I KOLONIAL. —

Les sportssiden i

DA

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

Einar Halvorsen, Tørmogt. 12.
hu

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk



O. Braarud

Kjøtt- og Pøseforretning

Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257.



Velsmakende og
næringsrik.

PORSGRUNN KINO



J. Fjeldvik

Telefon 152. — Porsgrunn.

Slepebåten «BJØRN» 150/175 IHK

Lektene — Lektetransport på kysten

Slepning og pumping — Isbryting.

Den Norske Creditbank



Aktiekapital og fond

kr. 35.900.000,00

FILIAL I PORSGRUNN

Alle deres bankforretninger kan
utføres hos oss.

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn.

Tlf. 498.

Aut. Rørleggerforretning

Porsgrunns

Folkerestauranter A.s

